

Seznam příloh

Příloha č. 1: Kódy

Příloha č. 2: Ukázka rozhovoru - Anna

***Příloha č. 3: Výzkum CVVM Tolerance k vybraným skupinám
obyvatel – výsledky z roku 2012***

Přílohy

Příloha č. 1: Kódy

Použité kódy při analýze rozhovorů:

Kontext přátelství

- Kamarádka
- Porovnání s kamarádkou
- Heterosexuální kamarád
- Porovnání s kamarádem
- Porovnání s přítelem
- Vztahové stereotypy

Přátelství

- Seznámení
- Sdílení, intimita
- Společný čas
- Frekvence styků
- Rady

Přátelství s gayem

- Rozpoznání homosexuální identity
- Normativnost – tradiční role
- Vnímání homosexuality
- Stigmatizace
- Typický gay
- Normalita homosexuality
- Láska
- Kdyby nebyl gay

Identita kamaráda

- Rodina
- Popírání
- Coming- out
- Kamarádovy vztahy
- Partner gaye
- Preferovaná vlastnost
- Maskulinita

Identita respondentky v dětství

- Přátelství
- Kamarádi ve škole
- Vztahy - přítel
- Fag hag specifika
- Gay bar a queer komunita

Hranice vztahu

- Sexualita
- Vyjasnění typu vztahu před ostatními
- Děti

Příloha č. 2: Ukázka rozhovoru - Anna

D: Mohla bys mi vyprávět o svých kamarádech, které si pamatuješ od dětství?

A: Tak dobrý, tak já nevim. No kamarádi, co si pamatuju, to byly většinou děti ze sousedství a většinou to byli kluci. Že třeba bydleli blízko, ne že bych měla radši kluky nebo holky jako kamarády, ale prostě jsem kamarádila s tím, s kým jsem byla. Pak na dovolenou jsme jezdili s rodinami různými, žejo, taky ty měli většinou taky kluky, takže ty kamarádi byli hodně t kluci. No, potom to byla ještě teda třeba ve školce, nebo v průběhu dětství, ty dovolený to jsme jezdili třeba do deseti let. Když jsem nastoupila na základku tak tam jsem měla normálně nejlepší kamarádku, holku a s to jsem se asi kamarádila s holkama. A to nemá asi žádný speciální důvod, prostě jsme spolu seděly. A vlastně s tou holkou, co jsem se kamarádila v první třídě, jsem chodila i do školky, takže jsme se znaly. No a s Adamem jsme se potkali na gymplu a tam jsme se začali bavit tak ke konci prváku, ale ne nějak jako hodně. Až vlastně ve druháku jsme se začali bavit víc. A potom jsme si naplánovali, že pojedeme na Slapy v létě a tam jsme se vlastně skamarádili. Myslím si jako že hodně na těch Slapech. No a na Adamovi je docela podle mě vidět, že by mohl být jinak orientovanej, takže jsem si to myslela, myslely jsme si to s holkama, s Adélou a s Anetou, ale on furt tvrdil, že není gay. A my jsme to z něj chtěly dostat, s tím že on tvrdil, že ne, že kouká po holkách. Takže když jsme byli na těch Slapech, tak jsme se mu snažily nabalit holku. A tý holce se fakt líbil, to je to na tom, jí fakt ani nenapadlo, že by mohl být gay a prostě ho balila, chtěla s ním být ve stanu a tak dále. No a Adam to furt jako nechtěl přiznat a já jsem se ho třeba i ptala, ne přímo jako jseš gay, ale jestli se mu fakt líběj holky nebo to, ale on tvrdil, že jo, že se mu nelíbí zrovna tahle. Vlastně přiznal to až po gymplu, když jsme byli v prváku na vejšce a řek to, řek to vlastně holce, s kterou se zas tak nebavil, asi se potřeboval vypovídat, si myslim a nám se to bál říct, jo ale ta holka to řekla nám. Tak on to řekl jí, ale přitom oni spolu mají taky takový zvláštní vztah, ne že by se vídali často, ale Adam jí vždycky říkal takový věci, s kterými měl potíž, bych řekla, protože ona mu to říkala taky a tak nějak si hezky rozuměli. No, takže Bára to řekla nám a já říkám, že mne to nepřekvapuje, že jsem teda jen čekala, kdy to Adam přizná, možná že Aneta z toho byla trochu překvapená, Adéla v pohodě, jako ale furt jsme se o tom s Adamem nebavili, žejo. No a to trvalo docela dlouho, to trvalo tak nejmíň půl roku, než jako by byl ochotnej se s námi o tom vůbec bavit jako. My jsme mu pak jednou nějak postupně řekly, že to víme, nebo prostě jsme se ho rovnou začaly ptát co kluci. Neřekly jsme mu jako: Adame, my to o tobě víme, ale tak jsme se začaly ptát: Tak co, Adame, máš nějakýho kluka,

jak to vypadá prostě a tak a on s náma o tom vůbec nechtěl mluvit. No a teď už se o tom bavíme normálně, teďko už nám říká, jakého má nového, jak se s nima seznamuje. Tak teď se budeš muset na něco zeptat, nevim, co dál.

D: Podle čeho jste tak jako třeba odhadovaly, že by mohl být...

A: Podle čeho? Tak už jenom jak se stará o svůj vzhled, prostě to vidíš, prostě, je upravenej, nikde žádněj fousek navíc, dokonale oholenej, navoněnej, voněj mu takový ty šílený voňavky, takový ty pánský sice, ale holčičí. A vlastně je takovej hrozně hodnej, on není takovej ten gay, jako co by se parádil. On právě chce zůstat takovej nenápadnej i v davu a nemá rád, když si jakoby ho lidi všímaj, on to nemá rád, když se na něj koukaj a vlastně když si to o něm myslej, že je gay. Ale zároveň na druhou stranu bych neřekla, že se za to stydí, jo. No prostě když si ho všimne nějakěj kluk, tak je rád. No, jak nás to napadlo, to na něm vidíš, je blondátej, má očička vykulený, prostě jo. Tak je takovej křehkej, když stojí tak je takovej to, nebo když tancuje, on tancuje hrozně vtipně, jako holka. A nevim, já si myslím, že na něm to je prostě vidět už jen z tý postavy, jak je hubenej a přitom je svalnatej a když se opije tak je jak takový štěňátko, přijde a přitulí se prostě, to dělal vždycky. Právě na těch Slapech od tý doby ho takhle známe a od tý doby to dělá pořád. On se opije úplně do němoty, pak zvrací a pak se jenom tulí. A to jako k nejbližší osobě, co je prostě nejbliž, tak k tý se tulí jako.

D: Jak bys ho třeba porovнала s Pavlem?

A: S Pavlem? No, tak s Pavlem je to taky vtipný, protože Adamovi se Pavel líbil nejdřív, protože byl hodně vychrtlej. Takže a teďkonc už se mu nelíbí, protože já jsem Pavla dost vykrmila a s Pavlem když to porovnáš, tak je to, já nevim. S Adamem je to, jak když se bavim s holkou skoro prostě, jo? Že má podobný názory, můžem si říkat, co nás prostě štve, jak musíme uklízet, co nestíháme, jak Adam potřebuje si umejt vlasy a prostě takovýhle blbosti, jo. S Pavlem, to je něco úplně jinýho, žejo. Toho nějaký vlasy nezajmaj, nezajímá ho, jak vypadá, nezajímá ho, jestli je hubenej, nebo jestli je hubenej ho zajímá, ale ne prostě takhle do detailů. A myslím si, že Adam je celkově jako takovej prostě jako ta holka, že potřebuje mít v bytě uklizeno, potřebuje mít všechno hotový, a když to nemá, tak je nervózní. Pavlovi je to úplně jedno, jestli máme uklizeno, nebo ne, tedy jako vadí mu to, ale nic s tím nedělá prostě.

D: A jak spolu s Adamem trávíte čas?

A: No tak vidíme se, kdy můžeme. Když se potřebujeme učit, tak se třeba tejdén nevidíme, ale většinou se vidíme nejmíň jednou tejděně. Minulý týden jsme spolu byli v kině třeba, my se scházíme normálně s Adélou a Anetou, ala ty teďkonc neměly vůbec čas, ale my jsme si řekli

s Adamem, že se sejdeme vždycky a že na ně kašlem. Takže prostě jednou tejdně se vidíme nejmíň.

D: A co děláte?

A: Eh, tak chodíme do kina, jdeme na kafe, nebo se jdeme jenom tak projít nebo jdeme na výstavu, to Adam chodí rád. Nedávno jsme šli po obchodech jenom se projít, takže tak normálně.

D: Takže i nakupujete spolu?

A: Jo, to jsme byli taky.

D: Poradí ti?

A: Jo, já bych řekla, že mi poradí, jenomže on je takovej hodně konzervativní, On teda nemá rád některý barvy. On prostě neuznává, že to jsou barvy, takže ty jako říká, to když si koupíš, to se mi nebude líbit, protože to je tahle barva. Ale když si vezmu něco výraznýho, tak mi poradí.

D: On je takovej holčičí...?

A: No, on je takovej holčičí na jednu stranu, ale když se oblíká, tak nechce, aby to bylo tak vidět. Takže to znamená, že si kupuje prostě tenisky, nebere si nic výraznýho, ale třeba chce specifickej kus oblečení, to podle mýho chlapi nedělaj. On chce prostě třeba rukavice, tak chtěl rukavice, aby to mělo ustřižený prsty, bylo to otevírací a tady zapínací. A to prostě říkal, že jiný rukavice by si nekoupil. Takž on prostě jde a ví, jakoby co chce už dopředu koupit. No, a když chodí, tak je takovej fakt jako, má třeba šedivou bundu, černej batoh prostě, nějak tenisky a džíny. Jako nechodí výrazně oblíkanej. Nebo třeba zajímavý je, když se ho ptáme, jestli schválně chce být hubenej, on je fakt jako hodně hubenej. Ale on říká, že ne, že prostě nestíhá jíst kvůli práci. A vypije deset press denně.

D: Pěkný, pěkný.

A: No, to protože když pracoval v Huse, tak začal být závislej na kafi.

D: To se mu nedivím.

D: A ptáš se ho, nebo jako v čem chceš poradit od něj?

A: No, třeba, já nevím. Já se moc normálně třeba sama moc nebavím. Třeba když mám nějaký problém s Pavlem nebo když se s ním hádám, tak se o tom normálně nebavím. Ale Adamovi nemám problém o tom jakoby říct. Jenom že se chci vypovídat, prostě se ho neptám

na radu, ale prostě mu to chci říct, protože já mám pocit, že mě líp pochopí. A i když se mi o tom občas třeba mluví těžko, já nevím, když se hádáme, kvůli nějaký kravině, tak Adamovi to řeknu spíš, než někomu jinému. A kdybych se ho ptala na radu... Já se ho ptám hodně věcí, když potřebuju cokoliv, tak se ho zeptám. Ať se to týká nějakýho oblečení, nákupů, dárků anebo prostě když potřebuju konzultovat nějaký takovýhle vztahy, takže cokoliv se ho můžu zeptat. Já nevím teď konkrétní případ.

D: Tak co jste spolu třeba řešili naposled?

A: Naposled? Naposled jsme spolu řešili Adélu

D: A třeba s Pavlem řešíš podobný témata?

A: No tak s Pavlem řeším třeba Adélu, ale to protože mě to třeba fakt trápí. Když mě něco jako fakt trápí, tak to s Pavlem řeším. Jako jo, my s Pavlem taky máme dobrý vztah, on teda jako by i když je v porovnání s Adamem chlapštější, tak je ochotnej se o tom se mnou bavit. Já si myslím, že některý chlapi třeba ty by se nebavili jako vůbec o těchto věcech, co je nezajímaj. Kdyžto Pavel je ochotnej se mnou rozebírat moje problémy, protože já s ním rozebírám jeho, jo, ale podle mě Pavel je taky výjimka, prostě jako já nevím, jakou máš zkušenost ty, ale podle mě normální chlapi se prostě bavěj o tom, co zajímá je. A Pavel teda se snaží, jako když vidí, že se trápím, tak se mě ptá, co je. (...)

D: Jak se třeba, když teda jdete někam s Adamem, a balej ho nějaký holky, stává se to ještě teďka?

A: Holky, že by ho balily?

D: Jsi říkala, na těch Slapech, že to tam na něj zkoušela...

A: Ale na těch Slapech to bylo právě, když jsme byli na tom gymplu, a to jako by on to ještě nechtěl přiznat, takže on se s ní jako normálně bavil, ale pak už byl tak opilej, že mu to bylo jedno, tak si jí vzal do stanu a stejně jako ona ho jako chtěla, něco s ním mít a on jako nechtěl, no. A holky teď už ho nebalej podle mě vůbec. Teď jako v současnosti už ne, to spíš vidíme kluky, že třeba jsme se byli projít po náplavce u Vltavy a přijel tam prostě jeden z jeho kamarádu, a hned se s ním prostě začal bavit jako. Oni ty gayové po něm jako jedou hodně. On je podle mě pro ně hezkej a vím, že je, Adam je taky netypickej v tom, že není takovej ten gay, co chce s každým jenom spát. Oni prej tohle dělaj hodně a Adam chce vztah, ale chce vztah s klukem, kterej bude hezkej. Prostě je povrchní, dá hodně na vzhled. Takže jemu se třeba někdo líbí, ale nevyhovuje mu vůbec, jak třeba se chová, a přesto je schopnej nějakou

dobu vydržet, protože se mu líbí fyzicky. Ale chce s ním být dýl. Nebo třeba vaří pro něj, bydlel s klukem prostě a říkal o něm, že je hloupej, ani nám ho nechtěl ukázat, protože říkal prostě, že bysme si s ním neměli co říct, že je fakt jako hloupej, a že myslí jenom na jako povrchní věci, ale přitom říkal, že se mu líbí a že se s ním nechce rozejít.

D: A tady v tom vztahu, myslíš, že je tam nějak rozdělení těch rolí...

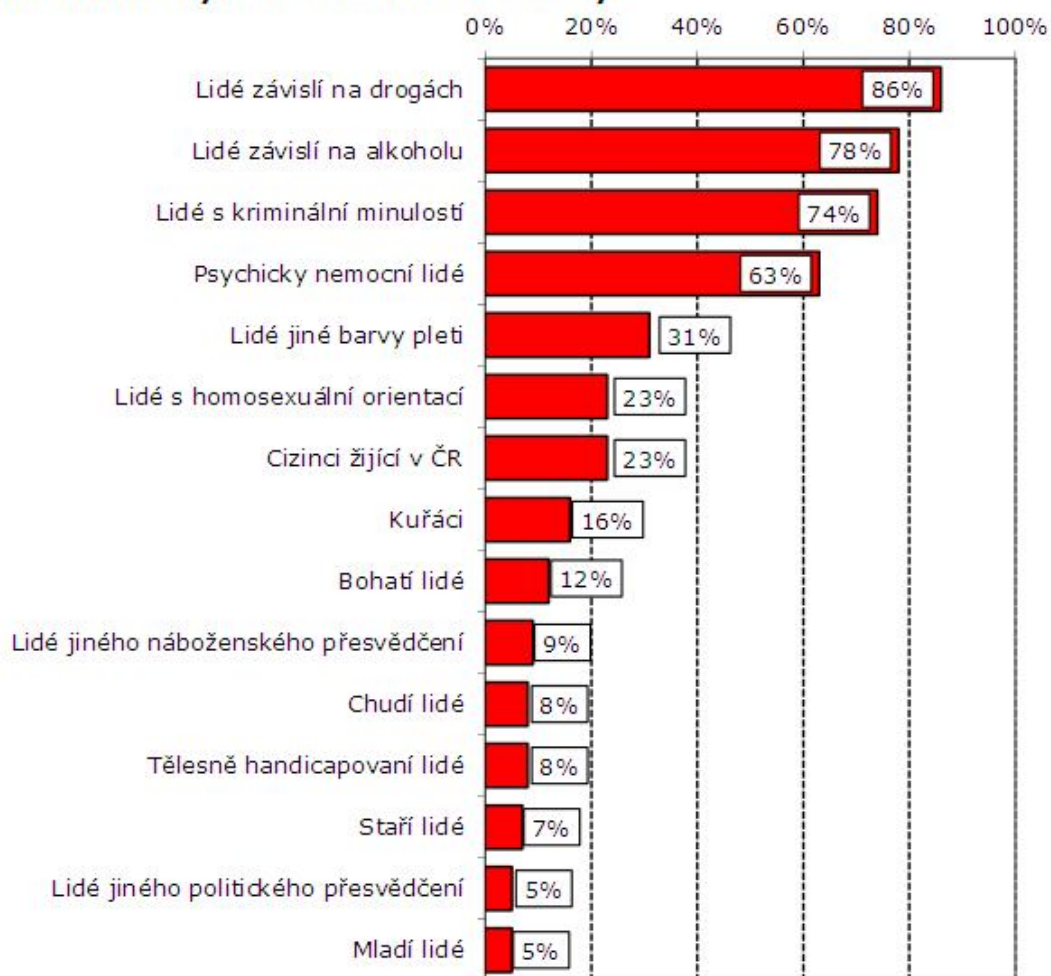
A: No u Adama je to právě tak, že dělá všechno a ten druhý nedělá nic většinou, protože on má, on měl kluky, co chodili třeba ještě do školy, ale nebyli zas o tolik mladší. Třeba teď měl kluka, tomu bylo osmnáct, ten jako už byl mladší, ale chodil ještě do školy a tím pádem nepracoval, takže když byli, tak byli u Adama, že jo, a Adam ve svém bytě vaří a připravuje všechno jo. A před tím s tím klukem bydlel a ten teda taky nedělal nic moc, neuklízal, o nic se nestaral. Takže on má na kluky na jednu stranu smůlu, ale podle mě je to tím, že si vybírá ty, kteří se mu líběj především vzhledem. My jsme mu ukazovali právě kluka z vejšky, kterej povahově by se mu podle mě určitě líbil. Protože je takovej hodnej, prostě jako Adam, takovej přátelskej, dá se s ním mluvit a tak, jenomže Adam říká, že se mu nelíbí fyzicky. Přitom on není jako ošklivej, ale zrovna není blondětej s velkýma očima. On si vybírá hodně podobný typy jako je on sám. To pokaždé, vlastně když nám ukazoval nějakýho kluka na fotce nebo to, tak to byl podobnej typ.

(...)

15. 2. 2012, kavárna Lucerna

Příloha č. 3: Výzkum CVVM Tolerance k vybraným skupinám obyvatel – výsledky z roku 2012

Graf 1. Koho byste nechtěl mít za sousedy?¹

Tabulka 1. Koho byste nechtěl mít za sousedy? – časové srovnání (v %)

	III/2003	III/2005	III/2007	III/2008	III/2009	III/2010	III/2011	III/2012
Lidé závislí na drogách	85	87	87	89	85	86	89	86
Lidé závislí na alkoholu	-	-	81	83	78	79	79	78
Lidé s kriminální minulostí	78	77	77	78	79	75	80	74
Psychicky nemocní lidé	-	-	51	59	53	60	63	63
Lidé jiné barvy pleti	24	22	24	26	25	31	32	31
Lidé s homosexuální orientací	42	34	29	29	27	25	26	23
Cizinci žijící v ČR	31	21	-	-	22	23	25	23
Kuřáci	-	-	19	21	16	17	17	16
Bohatí lidé	16	16	10	12	12	12	13	12
Lidé jiného náboženského přesvědčení	8	7	6	8	6	11	11	9
Chudí lidé	7	8	6	7	6	8	9	8
Tělesně handicapovaní lidé	-	-	4	5	6	7	7	8
Staří lidé	6	3	3	4	4	6	5	7
Lidé jiného politického přesvědčení	6	4	4	4	3	5	6	5
Mladí lidé	8	9	4	4	3	5	5	5

BUCHTIK Martin. Tolerance k vybraným skupinám obyvatel. Tisková zpráva. Praha: *CVVM*. 2012. Dostupné z:

http://cvvm.soc.cas.cz/media/com_form2content/documents/c1/a6802/f3/ov120411b.pdf